

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **RNDr. J. W., CSc.**, zastoupeného JUDr. Klárou Mottlovou, advokátkou se sídlem Freyova 27, Praha 9, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, Mariánské náměstí 2/2, Praha 1, o žalobě vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 69/2014, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

I. Návrh **s e z a m í t á .**

II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem ze dne 26. 11. 2015, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 30. 11. 2015, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), a to nařízení jednání ve věci vedené u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) pod sp. zn. 10 A 69/2014 ve lhůtě 2 měsíců.

V odůvodnění svého návrhu uvedl, že v rubrikované věci napadá rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru živnostenského a občanskoprávního, ze dne 26. 2. 2014, č. j. S-MHMP153603/2014. Žalobu proti tomuto rozhodnutí navrhovatel podal dne 2. 5. 2014. Posledním procesním úkonem soudu v daném řízení bylo ustanovení zástupce navrhovateli ze dne 25. 8. 2014. Domnívá se tedy, že v řízení dochází k průtahům, neboť soud neprovedl žádný procesní úkon již 15 měsíců. Posuzovaná věc není složitá a postup účastníků řízení průtahy nezpůsobuje.

K návrhu se vyjádřil soudce příslušného senátu městského soudu Mgr. Kamil Tojner. Uvedl, že k datu 29. 10. 2015 předchází podle přiděleného pořadí nápadu příslušného soudce v 7. a 10. senátu 1 věc z roku 2011, 21 věcí z roku 2012, 33 věcí z roku 2013, 19 věcí z roku 2014 a 7 věcí přednostní povahy. Proto nebylo možné posuzovanou věc zařadit k vyřízení dříve, resp. tato věc nepatří mezi věci, pro které je lhůta k rozhodnutí stanovena zákonem, ani mezi věci s přednostním režimem. Soud je vázán § 56 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, tedy projednává zásadně věci podle pořadí nápadu. S ohledem k rozsahu celkového nápadu, pořadí nápadu a nepřednostního režim věci nebylo možné věc projednat.

Z předloženého spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že navrhovatel se žalobou ze dne 2. 5. 2014, doručenou městskému soudu téhož dne, domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného. Věc byla dne 12. 5. 2014 přidělena předsedkyni senátu JUDr. Ing. Vierou

Hořčicovou do referátu Mgr. Kamila Tojnera. Usnesením ze dne 15. 5. 2014 vyzval soud navrhovatele, aby zaplatil soudní poplatek ve výši 3.000 Kč. Dne 21. 5. 2014 byla soudu doručena žádost navrhovatele o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce. Dne 23. 5. 2014 vyzval soud navrhovatele k vyplnění přiloženého prohlášení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech. Téhož dne městský soud vyrozuměl o probíhající řízení K. W. a poučil jí, že může v daném řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení. Ve stejný den soud zároveň vyzval žalovaného, aby se ve lhůtě jednoho měsíce vyjádřil k žalobě a předložil spisový materiál, poučil jej o možnosti namítat podjatost členů 10. senátu a vyzval jej ke sdělení, zda souhlasí s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání. Následně navrhovatel předložil vyplněné prohlášení a soud jej usnesením ze dne 19. 6. 2014 osvobodil od soudních poplatků. Dne 19. 6. 2014 předložil žalovaný spisový materiál a vyjádření k žalobě. Usnesením ze dne 25. 8. 2014 soud ustanovil navrhovatelí zástupce JUDr. Kláru Mottlovou, advokátku, se sídlem Freyova 27, Praha 9. Přípis ze dnů 23. 2. 2015 a 21. 10. 2015 požádal opakovaně navrhovatel o nařízení jednání ve věci, přičemž dne 19. 11. 2015 odpověděl Mgr. Tojner zástupkyni navrhovatele, že lze obtížně stanovit přibližné datum vyřízení věci, a to s ohledem na rozsah nápadu a nepřednostní povahu dané věci. Dne 26. 11. 2015 podal navrhovatel návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu, který je nyní předmětem řízení u Nejvyššího správního soudu

Nejvyšší správní soud konstatuje, že návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

Městský soud je podle § 56 s. ř. s. povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí

pokračování

o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon.

Ve věci navrhovatele vede městský soud řízení o žalobě proti nezákonnému rozhodnutí podle § 65 a násl. s. ř. s. V dané věci se jedná o zrušení údaje o místu trvalého pobytu navrhovatele, přičemž tak rozhodl v prvním stupni Úřad městské části Praha 20 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno napadeným rozhodnutím žalovaného. Nejedná se tedy o věc, která by podléhala režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu městského soudu dospěl k závěru, že návrh není oprávněný. Z předloženého spisového materiálu vyplývá, že soud se věcí po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout. Městský soud komunikoval s žalobcem i žalovaným a shromažďoval informace potřebné k rozhodnutí věci. Spis je připravený k meritornímu rozhodnutí ode dne 1. 9. 2014, kdy bylo zástupkyni navrhovatele doručeno vyjádření žalovaného. Délku řízení necelých dvaceti měsíců (od podání žaloby do podání návrhu na určení lhůty), resp. dobu 16 měsíců, po kterou je již spis připravený k rozhodnutí ve věci samé, tak ještě nelze (vzhledem k rozsahu agendy a množství sporů vedených u daného soudu) považovat za průtahy v řízení či nečinnost městského soudu, i když se tato délka již blíží délce hraniční. Posuzovaná věc nespadá do přednostního režimu, a proto je nutné respektovat pořadí napadaných věcí. Nejvyšší správní soud rozumí snaze navrhovatele domoci se co nejrychlejšího rozhodnutí dané věci, avšak její povaha není taková, aby umožňovala rozhodnout v přednostním režimu. Ze všech shora uvedených důvodů proto Nejvyšší správní soud návrh navrhovatele podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. prosince 2015

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu